

Sygn. akt IV U 446/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 06 października 2017 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Barbara Kokoryn
Protokolant:	sekr. sądowy Tomasz Miłosz

po rozpoznaniu w dniu 06 października 2017 r. w Olsztynie

sprawy K. M.

przeciwko Wojewódzkiemu Zespołowi Do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności

o ustalenie stopnia niepełnosprawności

na skutek odwołania K. M.

od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu Do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności

z dnia 30 czerwca 2016 roku (...)

oddala odwołanie

sygn. akt. IVU 446/16

UZASADNIENIE

orzeczenia – transkrypcja

Orzeczeniem Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności przy Wojewodzie (...) w E. z dnia 30 czerwca 2016 r zaliczono K. M. do lekkiego stopnia niepełnosprawności z powodu schorzenie oznaczonego symbolem 04-O na okres do 31.05.2018r.

Z powyższym orzeczeniem nie zgodziła się odwołująca wnosząc o zaliczenie jej do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności. Wskazała, że stwierdzone w jej wypadku schorzenie oczu powoduje praktyczną jednooczność, stan drugiego oka nie pozwala jej widzieć stereoskopowo, co jest schorzeniem istotnym.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

K. M. jest osobą niepełnosprawną w stopniu lekkim do powodu schorzeń oznaczonych symbolami 04-O na okres do 31.05.2018r. Schorzenia które czynią ją niepełnosprawną w stopniu lekkim to krótkowzroczność wysoka zwyrodniająca oka prawego i krótkowzroczność średnia oka lewego. (dokumenty na kartach 12-21, 28-30, 44 do 54, 56, 66, 67, 73 do 74, 79 i dokumenty w aktach sprawy WZON O/E. 1900.2016)

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Ustawa z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. Nr 123 poz. 776 z późn. zm.) w art. 3 ust 1 ustala trzy stopnie niepełnosprawności: znaczny, umiarkowany i lekki. Kryteria oceny niepełnosprawności określa zaś Rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 1 lutego 2002 r. (Dz. U. z dn. 1.03.2002 r.).

Ustawa z dnia 27 sierpnia 1997r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. Nr 123 poz. 776 z późn. zm.) w art. 3 ust 1 ustala trzy stopnie niepełnosprawności: znaczny, umiarkowany i lekki. Kryteria oceny niepełnosprawności określa zaś Rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 1 lutego 2002 r. (Dz. U. z dn. 1.03.2002 r.).

Zgodnie z art. 4 ust. 1-3 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. Nr 123 poz. 776 z późn. zm.) do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu:

- niezdolną do pracy lub
- zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej lub
- wymagającą czasowej albo częściowej pomocy innych osób w celu pełnienia ról społecznych.

Jednocześnie do lekkiego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę o naruszonej sprawności organizmu, powodującej w sposób istotny obniżenie zdolności do wykonywania pracy, w porównaniu do zdolności, jaką wykazuje osoba o podobnych kwalifikacjach zawodowych z pełną sprawnością psychiczną i fizyczną, lub mająca ograniczenia w pełnieniu ról społecznych dające się kompensować przy pomocy wyposażenia w przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze lub środki techniczne.

Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności przy Wojewodzie (...) w E. w decyzji z dnia 30 czerwca 2016r. utrzymał w mocy orzeczenie Powiatowego Zespołu, który zaliczył K. M. do lekkiego stopnia niepełnosprawności z powodu schorzenie oznaczonego symbolem 04-O na okres do 31.05.2018r. , stwierdzając, że odwołująca może pracować na otwartym rynku pracy, wymaga szkolenia w tym specjalistycznego i konieczności zaopatrzenia w przedmioty ortopedyczne , środki pomocnicze i pomoce techniczne ułatwiające funkcjonowanie, nie wymaga korzystania z sytemu środowiskowego wsparcia, konieczności stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji, ani konieczności stałego współudziału na co dzień w procesie leczenia, rehabilitacji i edukacji.

Powódka wnosila o ustalenie, że jest osobą niepełnosprawną w stopniu umiarkowanym, w oparciu o dołączoną dokumentację, również na podstawie opinii biegłych okulisty i endokrynologa.

Biegła okulista po zapoznaniu się z dokumentacją medyczną i badaniu zgodziła się z oceną WZON. Uznała odwołującą za niepełnosprawną w stopniu lekkim z przyczyn medycznych. Biegła wskazała na skargi odwołującej na bóle oczu, bóle głowy, gdyż wada wzroku pogłębia się. Okiem prawym widzi słabo, gdyż ma wysoką krótkowzroczność zwyrodniającą ze zmianami na dnie oka z dużym niedowidzeniem. W prawym oku po korekcji okularowej ma prawidłową ostrość widzenia do dali i do bliży.

Powódka nie zgodziła się z tą opinią. Podkreśliła, że biegła nie wypowiedziała się co do kwestii wpływu wysiłku fizycznego na ewentualne pogłębienie się schorzenia ani co do współistniejących schorzeń endokrynologicznych i ortopedycznych, ich wpływu na postępowanie choroby oczu. Dołączyła dokumentację lekarską. W jakiegokolwiek następnej opinii biegły nie potwierdził jej stanowiska. Wskazać należy na opinie na kartach 28 do 30, 56, 73 do 74,

następnie 79. W międzyczasie również odwołująca przedkładała dodatkowe dokumenty medyczne, w tym na kartach: 44 do 54, 66 oraz 67, które miały udowodnić schorzenia dotyczące niepełnosprawności w stopniu umiarkowanym.

Biegła nie ustaliła, że (odwołująca) jest całkowicie niezdolna do pracy. Biegła nie stwierdziła również, że jest (odwołująca) zdolna do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej jednocześnie wymagającą czasowej albo częściowej pomocy innych osób w celu pełnienia ról społecznych.

Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego endokrynologa (k. 73-74), który ustalił, że od kilkunastu lat odwołująca cierpi na wole guzowate, pozostaje pod okresową kontrolą endokrynologa, skarży się też na bóle kręgosłupa nasilające się przy wysiłku fizycznym. Sąd posiłkuje się opiniami biegłych innych specjalności, aby ustalić czy ta opinia sporządzona przez biegłego okulistę jest prawidłowa. Na podstawie opinii tego specjalisty odwołująca nie jest osobą niepełnosprawną, schorzenie endokrynologiczne wole guzowate łagodne jest w okresie eutyreozy (wyrównania hormonalnego) i wymaga okresowej kontroli specjalistycznej. Schorzenie nie narusza sprawności organizmu w sposób istotny. Jest (odwołująca) osobą z nie obniżoną zdolnością do pracy i nie występują u niej schorzenia tarczycy wpływające na narząd wzroku.

Biegła okulista w opinii uzupełniającej na karcie 56 całkowicie wykluczyła, że odwołująca jest osobą niepełnosprawną w stopniu umiarkowanym, stwierdziła stopień lekki. Ma wadę wzroku, a nie schorzenie okulistyczne. Wada wzroku jest korygowana okularami, czyli za pomocą środków pomocniczych. Biegła już wcześniej wskazała, że odwołująca nie wymaga zatrudnienia w zakładzie aktywności zawodowej, ale wymaga konieczności zaopatrzenia w środki pomocnicze wpisała okulary (zob punkt trzeci i piąty orzeczenia WZON). Biegła stwierdziła też, że odwołująca nie wymaga konieczności opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji czy konieczności stałego współdziałania na co dzień w procesie leczenia i rehabilitacji. W opinii uzupełniającej podkreśliła, że wysiłek fizyczny nie miał i nie ma wpływu na pogłębienie jej wady wzroku. Krótkowzroczność pogłębia się w okresie wzrostu i młodzieńczym. W wieku dojrzałym - nie. Schorzenia endokrynologiczne, ani ortopedyczne nie mają wpływu na wady wzroku. W oku prawym biegła stwierdziła, że odwołująca ma zwyrodnienie siatkówki (nie chorobę) związane z krótkowzrocznością, w związku z tym istnieje niska ostrość widzenia. W oku lewym ustaliła krótkowzroczność średnią i wyrównaną okularami do pełnej ostrości widzenia.

Biegła mogłaby ustalić, że odwołująca jest osobą niepełnosprawną w stopniu umiarkowanym, tylko wtedy, gdyby odwołująca była z powodów okulistycznych zdolna do pracy w warunkach chronionych, albo w przypadku ustalenia jej całkowitej niezdolności do pracy. Biegła ustaliła podobnie jak WZON, że odwołująca jest zdolna do pracy na otwartym rynku pracy.

Odwołująca zakwestionowała ustalenia w poszczególnych opiniach, nie zgodziła się z opinią okulisty i przedłożyła nowe dokumenty. Zatem po sporządzeniu opinii przez biegłego endokrynologa z dnia 4 kwietnia 2017r., Sąd dodatkowo dopuścił dowód z drugiej opinii uzupełniającej biegłego okulisty. Biegła w opinii na karcie 79 powołała się na badanie endokrynologiczne z dnia 4 kwietnia 2017r., które wykazało wole guzowate w okresie eutyreozy czyli prawidłowego poziomu hormonów, które nie czyni odwołującej niepełnosprawną w żadnym stopniu. Biegła okulista ustaliła, że żadne ze schorzeń sugerowanych przez odwołującą nie wpływa na narząd wzroku. Podkreśliła także, że objawy oczne opisane w wycinkach z literatury medycznej dotyczą aparatu ochronnego powiek i mięśni oczodołu, występują w bardzo zaawansowanej nadczynności tarczycy i wtedy są tak widoczne, że nie sposób ich nie zauważyć. Biegła poparła swoje dotychczasowe opinie na k. 30 i 56 i stwierdziła, że odwołująca jest osobą niepełnosprawną w stopniu lekkim.

W związku z tym, Sąd uznając, że każda opinia jest jasna, odpowiada konsekwentnie na pytania, które były zadawane oraz ustosunkowuje się do zarzutów odwołującej, poparł stanowiska biegłych. Sąd uważa, że opinia biegłej okulisty jest precyzyjna i wyczerpująco analizuje przedstawione zagadnienie. Biegła odnosząc się do sugerowanych przez odwołującą skutków chorób endokrynologicznych zaprzeczyła, aby mogły mieć one wpływ na ustaloną przez nią wadę wzroku. W opinii uzupełniającej logicznie odpowiedziała na pytanie odwołującej czy jest osobą niepełnosprawną.

Opinia jest przejrzysta, wskazując na brak niepełnosprawności w stopniu umiarkowanym. W oparciu o treść art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. Sąd uznał, iż brak jest podstaw do zmiany zaskarżonej decyzji i odwołanie oddalił.

Poprawiono pod kątem gramatycznym, interpunkcyjnym i stylistycznym bez ingerencji w merytoryczną treść uzasadnienia.

SSR Barbara Kokoryn